

KUKA ON LAHKOLAINEN?

Väinö Hotti

1. Arka kysymys

Lahkolainen on lähes kirosana. Sitä kartetaan ja siitä pysytään erossa. Se on liian vaikea ja ongelmallinen sana käsiteltäväksi. Yksi ja toinen kokee ”polttaa, polttaa”.

2. Perinteinen näkemys

Kansankirkkojen kohdalla vastaus on kuitenkin ollut yksinkertainen: kaikki näihin suuriin yhteisöihin kuulumattomat ovat **lahkolaisia**.

3. Pienet ryhmät

Viime aikoina pirstoutuminen on vain lisääntynyt. Uusia kuppikuntia syntyy kuin ”sieniä sateella”. Kysymys lahkolaisuudesta on ”lakaistu maton alle”. Kaikki ryhmäkunnat yhdessä muodostavat Jumalan seurakunnan EKKLESIAN. Oma lahko laillistetaan sanomalla ”pitäähän se hengellinen koti olla”. Tämän jälkeen vaivutaan turvallisesti jälleen ”lahkolaisuneen”.

Lahkojen kesken vallitsee armoton kilpailu uusista jäsenistä. Varsinkin vasta uskoon tulleet pyritään ”korvamerkitsemään” mahdollisimman nopeasti. Koska tästä seuraa vakava riippuvuus ko. lahkoon, siitä on syytä vakavasti varoittaa: ”Syvyyden silkit ovat lujaa tekoa!” Niiden, jotka ovat joutuneet lahkokahleisiin, on hyvä tiedostaa, että Jeesus vapauttaa myös näistä kahleista.

”Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi” (Joh.8:36).

4. Maailmanlaajuinen

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee” (Apt.19:27).

Lahko - ongelma on helppo todeta maailmanlaajuiseksi. Ainut mahdollisuus vapautua siitä näyttää olevan tunnustautuminen ”ekklesiakristityksi”. Toinen mahdollisuus tietysti on ilmoittautuminen ”nasaretilaisen lahkon jäseneksi”.

”Me olemme havainneet, että tämä mies (Paavali) on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies” (Apt.24:5).

5. Luther ja lahkolaisuus

Luther puhui rohkeasti **masennuksen perkeleestä**. Olisiko meidän syytä mukailla uskonpuhdistajaa tässä asiassa ja puhua **lahkolaisuuden perkeleestä**? Luther sanoutuu päättäväisesti lahkolaisuudesta irti:

”Ei niin, sinä narri, kuuntele ja anna minun sanoa: ensiksikin pyydän, että minun nimestäni vaiettaisiin eikä annettaisi kutsua itseään luterilaiseksi, vaan kristityksi ... Miten kävisi päinsä, että minun poloisen, haisevan matosäkin, että minun kurjalla nimelläni nimitettäisiin Kristuksen lapsia. Ei niin rakkaat ystävät, hävittäkäämme puoluenimet ja olkaamme vain kristityitä, kun meillä on Kristuksen oppi” (Martti Luther).

MITÄ LAHKOLAISUUS ON?

*”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi **puuttuvan johdon** tai sanan sekä autuuden järjestyksen **väärin käsittämisen** vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, niin lahkolainenkin saa rauhan. Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan vanhurskauttamisen ulkopuolella. Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tällöisen rauhan perustana” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).*

1. Juuret Korintossa

Paavali joutui hartiavoimin taistelemaan lahkolaisuutta vastaan alkuseurakunnassa:

*”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?** Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut” (1. Kor.1:10-15).*

2. Kaste jakajana

Paavalin tekstistä voi ”rivien välistä” helposti lukea, että seurakunnan jakajana eri kuppikuntiin toimi nimenomaan **kaste** (kuka kastaa: Paavali, Apollos vai Keefas?). Siis **kastetapa** rikkoi seurakunnan yhteyden, ts. PERKELE SEN VÄLITYKSELLÄ! Tämä on sitten toistunut vuosisatojen ajan aina meidän päiviimme asti!

3. Alaikäisyyttä

Korinttolaiset olivat jollakin mittarilla mitaten päässeet pitkälti kristillisyydessä. Kuitenkin Paavali noteerasi heidät lahkohengen takia ”pieniksi lapsiksi”:

*”**niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä”** (1. Kor.1:7).*

*”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, **niinkuin pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä” (1. Kor.3:1,2).*

4. Lihallisuuta

Lahkolaisuus merkitsee ”lihallisuutta”, josta uskovan on päästävä eroon. Raamattu ei millään tavoin hyväksy lihallisuutta uskovan elämässä.

olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?" (1. Kor.3:1-4).

"Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset...**Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman**; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää" (Room.8:8,13).

"Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**" (Gal.5:19-21).

"Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen" (Room.8:1; Biblia).

"There is therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, who walk not after the flesh, but after the Spirit" (Rom.8:1; King James Version).

LAHKOLAISTEN VÄÄRÄT TUET

*"Mua, Pyhä Henki, pyhitä, Luo minuun uusi elämä Ja päästä synnin vallasta, Se sydäimestä kuoleta. **Sä tuet väärät kukista, Kristuksen kuoloon istuta**" (Vvk 105:1).*

Oikeat perustat

1. Sanan kallioperusta

"Sentähden on jokainen, **joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan**, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu. Ja jokainen, **joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan**, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri" (Matt.7:24-27).

2. Golgatan kallioperusta

"Niinpä, kun minä tulin teidän tyköenne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne **tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna**" (1. Kor.2:1,2).

Lahkolaisten yhteyden perustana on "yhteys yli rajojen"; siinä ei Golgataa tarvita! Ekumeeninen yhteys tapahtuu ilman Golgatan sovitusta ja ilman Jeesuksen verta. Oikea yhteys kulkee Golgatan kautta "ilman rajoja". Tämä yhteys merkitsee "kaikkien armahdettujen yhteyttä". Golgata on tämän yhteyden sinetti! Tämä yhteys syntyy automaattisesti kun ihminen uudestisyntyy Jumalan lapseksi. Kaikki uskovat ovat syntyneet tähän yhteyteen; yhteys on **syntymälahja!**

"Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden" (Ef.2:14).

Väärät perustat

1. Isien perinnäissäännöt

Lahkoajattelu perustuu vuosisataiseen epäraamatulliseen ajatteluun. Tämä harhautunut ajattelu on lähtöisin aina Jeesuksen ajoista saakka:

”Mutta hän sanoi heille: ”Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: ’Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä’. Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä” (Mark.7:6-9).

2. Kollektiivinen pelastus

”Me yksin olemme oikeassa” on tyypillinen lahkoajattelu. Tältä pohjalta syntyy aina uusia kuppikuntia. Tämä johtaa myös ”korvausteologiaan”: meidän ryhmä on **ekkllesia**. Tässä näkemyksessä on selväsi ”Rooman kaikuja”; kirkko (tai oma ryhmä) pelastaa!

3. Väärä luottamus kasteeseen

Tämä on tavallinen ”väärä tuki”. Jotkut panevat toivonsa lapsikasteeseen; siinä on heidän ”autuuden toivonsa”. Toiset taas luottavat yhtä varmasti ”uskovien kasteeseen”. Kastealttarilla uhrataan Jeesuksen painottama uskovien yhteys! Onko tämä oikein? Eikö tässä unohdeta oikea priorisointi? **ÄLÄ LUOTA KASTEESSEESI, VAAN LUOTA KRISTUKSEEN!**

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

4. Luottaminen ihmisiin

Uskovan tulisi luottaa yksinomaan Kristukseen ja Sanaan ja näiden pohjalta arvioida kaikkia virtauksia. Nimenomaan näin lopunaikana uskovan tulisi tarkata jokaista ”raamatunopettajaa” saarnaako se Sanaa vai puhuuko omiaan!

”Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin” (Apt.17:11).

”Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelin ja eksytyksen kavalien juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulewansa petetyiksi, Ef.4:14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef.4:15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä häneen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua” (Thomas Wilcox, Kallis hunajan pisara).

”ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajalehtivät ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).